

Alçıyla Gelen Mucize

Tıp tarihinde değeri ancak yıllar sonra kavranan çok sayıda olağanüstü keşif olduğunu biliyor muydunuz? Dr. Ponseti'nin çarpık ayakla doğan çocuklar için geliştirdiği ve kendi adıyla anılan yöntemi bu keşiflerden sadece biri. Ponseti yöntemi bazen basit tedavi yöntemlerin karmaşıklardan çok daha etkin ve zararsız olabileceğinin güzel bir kanıtı olma özelliğini de taşıyor. Yöntem ilk açıklandığında tıp çevrelerince kabul görmedi ama keşfinden elli yıl sonra özellikle hasta yakınlarının gayretleri sonucu internet aracılığıyla bütün dünyaya duyuruldu. Geçtiğimiz yıllarda yöntemin Dünya Sağlık Örgütü, Amerikan Ulusal Sağlık Enstitüsü ve Amerikan Pediatri Akademisi tarafından da tanınarak önerilmesiyle çarpık ayak tedavisi için kullanımı gittikçe yaygınlaştı.

Okul, çalışma hayatı, kariyer derken Karen ve Steve biraz ileri yaşlarda evlenmişlerdi. Güney Afrikalı çift bir an önce çocuk sahibi olmak ve aile kurmak istiyordu. Ancak evliliklerinin beşinci yılına gelmiş olmalarına ve çok istemelerine rağmen bir türlü çocukları olmuyordu. Zaman geçtikçe sabırsızlanmaya ve daha da önemlisi endişelenmeye başlamışlardı. Derken 2002 yılının ilkbaharında Karen Steve'e, belki de yaşamının en güzel haberini verdi. Karen hamileydi, çocukları olacaktı. Hamileliğinin ilk ayları problemsiz geçti. Fakat altıncı aydan sonra Karen'da tansiyon problemi çıkın-

ca işler ters gitmeye başladı. Yedinci ayda rahatsızlıklarının artması üzerine Karen hastaneye yatırıldı. Hemşirelerden biri olan bitene bakınca çocuklarının kesinlikle erken doğacağını bildirdi; bunun üzerine tansiyon ilaçlarının yardımıyla bu istenmeyen son önlendi. Çoğu kaygıyla geçen günlerden sonra otuz dokuzuncu haftanın sonunda nihayet Karen ve Steve'in bir erkek çocukları dünyaya geldi. Bebeğe Alex ismini verdiler. Alex, anne ve babasının gözünde dünyanın en sevimli bebeğiydi. Sağlıklıydı fakat hamilelik sırasında yapılan ultrason kontrollerinde her nasılsa bir şeyin gözden kaçmış olduğu doğum-

Yaklaşık her bin doğumdan birinde görülen çarpık ayaklılık

dan sonra fark edildi: Alex'in ayakları içe doğru dönmüştü. Tıp literatüründe "çarpık ayak" olarak bilinen ve ayakların neredeyse doksan derecelik bir açıyla bilekten dönüp ayak parmaklarının karşılıklı gelmesi şeklinde ortaya çıkan bir sorunla doğmuştu. Doktor ve hemşireler mutlulukları gölgelenen ve endişe içindeki yeni anne babaya, merak etmemeleri gerektiğini, Alex'in ayaklarının kolayca düzeltilebileceğini söylediler.

Bu doğuştan gelen duruma dünya genelinde her yıl yaklaşık iki yüz bin çocukta rastlanıyor. Bu tür vakaların çoğu, geri kalmış veya gelişmekte olan ülkelerde görülüyor. Tedavi edilmezlerse bu çocuklar yaşam boyu ayak bileklerine ve ayaklarının dış yüzüne basarak yürümek zorunda kalıyorlar. Bu durum çocuklukta sorunlar yaşamalarına ve hayata problemlerle başlamalarına neden oluyor. Örneğin okulda diğer çocuklar tarafından alay konusu edilmeleri öğrenimlerini terk etmelerine ve hatta yaşama küsmelerine dahi neden olabiliyor.

Altı günlük olduğunda Alex'in ayakları tedavi amacıyla Şehir Hastanesi'nde dize kadar alçıya alındı. Alçı arada bir kayıp ayağından çıksa da bebek Alex alçıdan pek olumsuz etkilenmişe benzemiyor-

du. Anne ve babası içinse durum biraz farklıydı. Örneğin alçıyı sudan ve ıslanmaktan korumaya çalıştıkları için özellikle bebeğe banyo yaptırırken zorlanıyorlardı. Ortopedi uzmanı operatör Dr. East haftada bir alçıyı çıkarıyor ve her seferinde Alex'in ayağını biraz düzeltip tekrar alçıya alıyordu.

Karen ve Steve karşılaştıkları duruma başlangıçta hayli üzülseler de, gelişmelerden ve tıbbın bu başarısından memnundular. Her şey gayet iyi gidiyordu ve birkaç hafta içerisinde çocuklarının ayaklarının düzeleceğini beklemelerine hiçbir engel yoktu. Hem doktor hem de görüştükları hemşireler bunun kolay bir tedavi olduğunda hemfikirdiler. Alex'in alçısı her değiştirildiğinde ayağı normal pozisyona doğru biraz daha doğrultuluyordu. Bebeğin ayak kemikleri, kasları ve onları birbirine bağlayan dokular hâlâ esnek olduğu için bu şekilde devam eden tedavilerle sonuçta ayağının düzelmesi mümkün görünüyordu. Ancak doğumdan sonraki dokuzuncu haftaya geldiğinde yeni bir durumla karşılaştılar. Alex'in ayakları hâlâ tam düzelmemişti. Doktor, Karen ve Steve'e bu yöntemle gelebilecekleri son noktada olduklarını, Alex'in ayaklarının alçıyla ancak buraya kadar düzelebileceğini ve bundan sonrası için bir ameliyat gerektiğini söyledi.

Dr. Ponseti'nin elleri ve hastasının ayağı

Doktorun sözünü ettiği, yaklaşık üç saat sürecek büyük bir ameliyattı. Alex'in ayağındaki dokular kesilip normal pozisyona getirilecekti. Sonrasında bebeğin bacağı altı hafta alçıda kalacaktı. Aradan bir süre geçtikten sonra ameliyatla konulan vidaların çıkarılması gerekecek ve bunun için de Alex yeniden uyutularak ameliyata alınacaktı. Bazı vakalarda daha sonra ek ameliyatlara dahi gerekebiliyordu. Ameliyatın yan etkileri de söz konusuydu. Ameliyatın izleri yaşam boyu kalacağı gibi ayağın hareketinin sınırlı kalması ve hatta ergenlik yıllarından başlamak üzere yaşamının geri kalan döneminde artrit olması dahi söz konusuydu. Bütün bu olumsuzlukları duyan anne ve babanın morallerinin bozulduğunu gören doktor, Güney Afrika'da (o yıllarda) çarpık ayakla doğan hastaların % 90'ının ameliyata ihtiyaç duyduklarını söyleyerek ameliyatla çocuklarının daha iyi bir yaşam süreceğini anlatmaya çalıştı. Fakat Karen ameliyata karşıydı. Çocuğunun defalarca acı çekmesini istemiyordu. Yıllar önce geçirdiği bir trafik kazası nedeniyle kendisi de birkaç defa ameliyat olmak zorunda kalmıştı ve çektiği acıları unutmamıştı. Tedavi için başka bir yol olmalıydı.

Kendilerine yeteri kadar bilgi verilmemiş olabileceği ihtimalini de göz önünde bulunduran Karen ve

Steve çifti, çarpık ayak ile ilgili bilgi toplamaya, kendilerini iyice eğitmeye karar verdiler. Yeterince bilgi sahibi olmadan ameliyat için karar vermeyeceklerine dair birbirlerine söz verdiler. İlk olarak internette çarpık ayakla ilgili bir tarama yaptılar. Sürpriz bir şekilde daha ilk taramalarında okyanus ötesinde, ABD'nin Iowa Üniversitesi'nden Ignacio Ponseti adında bir doktorun 1950'lerde çarpık ayak için ameliyatsız bir tedavi yöntemi geliştirdiğini ve hâlâ uygulanan bu tedaviyle % 95 düzeyinde başarı elde edilmekte olduğunu okudular.

Dr. Ponseti'yle ilk defa hastanemizin yedinci katındaki kafeteryada öğle yemeği sırasında karşılaşmıştım. Iowa Üniversitesi'nde çalışmaya başladığım ilk günlerdi ve henüz hakkında bilgi sahibi olmadığım için onun, o gün bir nedenle hastaneye gelmiş Iowa Üniversitesi hastane ve kliniklerinden emekli bir doktor olabileceğini düşünmüştüm. Ağır adımlarla yürüyen tonton bir dede görünümü vardı. Ertesi günlerde tekrar rastlayınca, bu kişinin kendi adıyla bilinen "Ponseti yöntemi"ni geliştiren Dr. Ignacio Ponseti olduğunu öğrenecektim. Dr. Ponseti, onu tanıdığımda seksen altı yaşındaydı. Emekliliği asla düşünmüyor ve normal çalışma temposunu devam ettiriyordu.

Dr. Ponseti 3 Haziran 1914 günü, İspanya'nın Akdeniz'deki Minorka Adası'nda saat tamircisi bir babanın çocuğu olarak dünyaya gelmişti. Eşinin yaşam hikâyesini kaleme aldığı kitabında Bayan Ponseti, küçük Ignacio'nun yıllar sonra ortopedist olmasında ve çarpık ayakların tedavisi için bir gün yöntem geliştirmesinde babasının yanında çalıştığı çocukluk yıllarının etkisi olduğunu yazıyor. Onun insan uzuvlarının anatomi ve çalışmasının saatin karmaşık parçalarının bir araya gelerek çalışmasıyla benzerlik gösterdiğini düşünmüş olduğunu belirtiyor.

Erken yaşlarda biyolojiye merak duyan Ponseti, 1936 yılında Barselona Üniversitesi'nden tıp doktoru unvanını aldı. Uzmanlık sınavlarını bitirdiği günün ertesinde İspanya'da iç savaş çıkınca Ponseti de kendini savaşın ortasında buldu. Ponseti cumhuriyetçilerin yanında yer aldı. Doğal olarak mesleğindeki ilk tecrübeleri bu savaşta yaralananların tedavisi oldu. Çok sayıda hastanın kırıklarını alçı tedavisiyle iyileştirdi. Antibiyotiklerin henüz keşfedilmediği o yıllarda, uzuvlardaki ağır yaraların tedavisi için yara açıkta bırakılarak geri kalan kısım alçıya alınıyor ve iltihabın dışarı akması sağlanıyordu. Amerikalı Dr. Orr tarafından geliştirilen bu yöntem sayesinde kangren önlenilebiliyordu. Ponseti iç savaş sırasında uzuvların tedavisi konusunda çok önemli tecrübeler edindi. 1939 yılında cumhuriyetçiler savaşı kaybedince Franco'ya bağ-

Özellikle geri kalmış ve gelişmekte olan ülkelerde gerçekleşen doğumlarda ortalama her 1000 bebekten biri çarpık ayakla doğuyor.

Hasta yakınlarının Dr. Ignacio Ponseti için yaptığı ve Iowa Üniversitesi Hastanesi, Ortopedi Kliniği'nin girişinde bulunan battaniye. Battaniyenin ortasında Dr. Ponseti'nin fotoğrafı ve onun etrafında tedavi ettiği çarpık ayaklı çocukların tedaviden sonraki ayak izlerinin fotoğrafları yer alıyor.

lı güçler Ponseti'nin çalıştığı hastanenin de bulunduğu Barcelona'ya ele geçirmeye başladılar. Ponseti'ye hastaneyi dolduran yaralıları Franco güçlerinden kaçırma görevi verildi. Hem kendi yaşamını hem de yaralıların yaşamını kurtarmanın tek yolu bir şekilde Fransa'ya kaçmaktı.

Yirmi altı yaşındaki Ponseti kırk yaralıyla birlikte büyük bir kamyonla tehlikeli bir yolculuğa çıktı. Kamyonun şoförü ve onlarla birlikte gelen bir subay Franco'nun tarafına sığınınca işleri iyice zorlaştı. Kaçakçıların kullandığı dağlık ara yolları kullanarak ve ağır yaralıları katırlarla taşıyarak üç günlük bir maceradan sonra nihayet Fransa'ya vardılar. Ponseti bütün yaralıları Güney Fransa'daki Prats de Mollo'ya ulaştırmayı başarmıştı. Bu yolculuk sırasında devamlı yenilediği alçıların antibiyotik etkisi yaparak hastaların uzuvlarını kangrenden ve kesilmekten kurtardığını çok sonra öğrenecekti.

Ponseti Fransada kaldığı sürede İspanyol göçmenlerin sağlık problemleriyle ilgilendi. Başarısı birkaç Fransız doktorun gözüne batınca kendini bir ara mülteci kampındaki siyasi göçmenlerin doktoru olarak buldu. Fransız hükümeti Ponseti'ye doktor olarak çalışma izni vermişti ama Fransız vatandaşlığı vermeyi reddetmişti. Bunun üzerinde Ponseti, Franco İspanya'sından kaçan meslek sahibi kişilere yardım eden bir kuruluş yardımıyla Meksika'ya göç etti. Meksika'da yaşanan ekonomik güçlükler nedeniyle büyük şehirlerde iş bulamayınca, Ponseti beş bin nüfuslu küçük bir dağ kasabasına yerleşti. Kasabanın tek doktoru olarak kısa sürede kasabalıların sevgi ve saygısını kazandı.

Ponseti, o yıllarda Juan Faril isminde Meksikalı bir doktorla tanıştı. Dr. Faril çarpık ayakla doğmuştu ve birkaç ameliyat geçirmiş olmasına rağmen hâlâ değnek yardımıyla yürüyebiliyordu. Faril Iowa City'de bulunan Iowa Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde eğitim görmüştü. Ponseti'ye ortopedi bölümü doktorlarından Arthur Steindler'den bahsetti. Ponseti bu ismi biliyor-

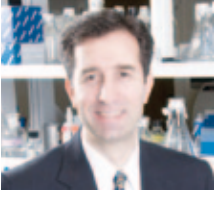
Dr. Ignacio Ponseti ve çarpık ayaklarını düzeltilmiş olduğu bir hastası

du çünkü Dr. Steindler *Mechanics of Normal and Pathological Locomotion in Man* (Normal ve Patolojik İnsan Hareketinin Temelleri) adlı ünlü kitabın yazarıydı. Ponseti için Dr. Steindler ile çalışmak harika olacaktı. Yıl 1941'di ve Ponseti o güne kadar biriktirebildiği 1000 dolarla Meksikadan ayrılıp yaşamının geri kalan yıllarını yaşayacağı Iowa City'ye göç etti.

Dr. Steindler usta çırak ilişkisi içinde bildiklerini Ponseti'ye öğretmeye başladı. Ponseti'nin ilk araştırma projesi otuz iki kadavranın omurgalarındaki disk kaymalarını tespit etmektir. Dr. Steindler pek çok kişinin gereksiz yere disk kayması nedeniyle ameliyata alındığını düşündüğü için kadavralar üzerindeki bu çalışmayla disk kaymasının ne kadar yaygın olduğunu belirlemeyi düşünmüştü. Ponseti bu çalışmasında kadavraların onunda disk kayması buldu. Dr. Steindler haklıydı. Çok sayıda insanda kaymış disk vardı ama hiçbir rahatsızlığa neden olmuyorlardı. Bu çalışmanın sonuçları tıp camiasında hemen kabul görmedi ama yıllar sonra geliştirilen manyetik rezonans görüntüleme tekniği (MRI) ile benzer çalışmalar tekrarlanınca insanların yaklaşık % 30'unda herhangi bir probleme neden olmayan disk kaymaları olduğu ortaya çıktı. Ponseti'nin bulgularının değeri ancak yıllar sonra anlaşıldı.

Yaptığı çalışmaların yıllar sonra takdir kazanması sanki Ponseti'nin kaderiydi. İkinci çalışmasının sonuçları da aynı kaderi paylaşacaktı. Bu araştırmasın-

1990'lı yılların sonlarına doğru çarpık ayak tedavisinde kullanılan en yaygın yöntem, önemli yan etkileri olan ameliyattı. Halbuki Iowa Üniversitesi'nden Dr. Ponseti 1940'lı ve 50'li yıllarda çarpık ayak tedavisi için ameliyatsız ve hiçbir yan etkisi olmayan, son derece basit bir tedavi yöntemi geliştirmişti. Tıp çevrelerinde önceleri kabul görmeyen bu yöntem, özellikle çocukları çarpık ayakla doğmuş anne ve babaların gayretleriyle internet aracılığıyla bütün dünyaya duyuruldu. Geçtiğimiz günlerde Ponseti yöntemini geliştiren ve çarpık ayakla doğmuş binlerce çocuğun yürüyüp koşmasını sağlayan Dr. Ignacio Ponseti, hastanesindeki ofisinde çalışırken geçirdiği bir felç sonucu 95 yaşında yaşama veda etti.

Bahri Karaçay, Iowa Üniversitesi Tıp Fakültesi Pediatri Bölümü, Çocuk Nörolojisi Kürsüsü öğretim üyesidir. Ayrıca aynı üniversitenin Gen Tedavi Merkezi ve Holden Kanser Merkezi üyesidir. Nörolojik doğum kusurları üzerinde genler düzeyinde araştırmalar yürütüyor. Beş yaşın altındaki çocuklarda görülen sinir sistemi tümörü nöroblastoma ve yine sinir sistemini etkileyen Alexander hastalığına gen tedavisi geliştiriyor. Ayrıca alkolün ve LCM virüsünün fetüs beyni üzerindeki etkilerini araştırıyor.

Dr. Ponseti'nin kullandığı alçılardan bir takımı hâlâ Iowa Üniversitesi Hastanesi, Ortopedi Kliniği'nin duvarında asılı duruyor.

da o güne kadar tek yöntem olan ameliyatın çarpık ayak problemini uzun vadede ne ölçüde düzelttiğini belirleyecekti. Bir diğer deyişle ameliyatla çarpık ayakları düzeltilen hastaların yıllar sonra ne durumda olduklarını araştıracaktı. Sonuçlar hiç de iç açıcı değildi. Dr. Faril gibi çoğu hasta hâlâ zorlukla yürüyebiliyordu. Ayakların hareketi kısıtlıydı ve bazı hastalar artrit çekiyordu. Bazı hastalar birden fazla ameliyat olmak zorunda kalmıştı. Ponseti ameliyatın yetersiz olduğunu ve çarpık ayak için yeni bir tedavi yöntemi geliştirilmesi gerektiğini gördü ve çalışmalarını bu konuda yoğunlaştırdı.

Ponseti önce normal ayağın anatomisini iyice çalıştı. Daha sonra çarpık ayaklı hastaların ayaklarını inceledi. Bu hastaların ayaklarının hamileliğin ilk üç ayında normal geliştiğini ama bilinmeyen bir nedenle hamileliğin ikinci üç aylık döneminde (on beş ve on altıncı haftalarda) içeriye döndüğünü öğrendi. Yeni doğan bebeklerin ayağı oluşturan dokularının esnek olduğunu bildiği için fiziksel olarak çarpık ayakların yavaş yavaş normal konuma sokulabileceğini düşündü. Savaş yıllarında alçılar konusunda edindiği tecrübeyi kullanmak için mükemmel bir fırsattı.

Eğer başarılı olursa yöntemin ameliyatla tedaviye göre çok önemli üstünlükleri vardı. Bir defa ameliyata gerek kalmayacaktı ve tedavi maliyeti çok ucuz olan alçılarla yapılacaktı. Böylelikle hastalar acı çekmeyecekti. Hastanın ayakları doğal şeklini normal koşullar altında alacaktı. Bu da sonradan çıkacak problemleri önleyecekti. Yöntem son derece kolaydı ve iyi eğitilmiş bir sağlık teknisyeni bile çarpık ayağı başarıyla düzeltebilecekti.

Ponseti yöntemini ilk defa 1948 yılında uygulamaya başladı. Yöntem beş veya altı alçıyla çarpık ayağı düzeltmeyi içeriyordu. Her alçı dört veya beş gün kalıyordu. Bu süre sonunda Dr. Ponseti

ayağa yeni bir pozisyon verip tekrar alçıya alıyordu. Her defasında ayağı biraz daha normal pozisyonuna doğru çevirip bu yeni pozisyonda alçıya alıyordu. Ayak normal konuma geldikten sonra bebekler ilk üç ay boyunca demir bir çubukla birbirine bağlı, belli bir açıyla duran özel ayakkabıları bütün gün giyiyorlar, üç aydan sonra dört yaşına kadar bu özel ayakkabıyı sadece geceleri giyiyorlardı. Bu ayakkabılar ayakların tekrar çarpıklaşmasını önlemek içindi. Hastaların kayıtlarını titizlikle tutan Ponseti, hastaları on yıl boyunca takip etti. Sonuçlar olağanüstüydü. Yöntemin gerçekten işe yaradığını böylece kanıtladıktan sonra 1963 yılında elde ettiği sonuçları bilimsel bir dergide yayımladı. Fakat sürpriz bir şekilde tıp camiasından beklenen ilgi gelmedi. Hatta yöntemi tenkit edenler bile oldu, ameliyatı içeren eski yöntemle devam edildi. Ponseti yöntemini 1996 yılında yayımladığı *Congenital Clubfoot: Fundamentals for Treatment* (Doğuştan Çarpık Ayak: Tedavinin Temelleri) adlı kitabı ile detaylı bir şekilde yayımlayınca yöntem kabul görmeye başladı. İlginçtir Ponseti yöntemin yaygınlaşmasında doktorlardan çok hasta yakınlarının gayret ve çabaları etkili oldu.

Alex'in annesi Karen, Dr. Ponseti'nin 89 yaşında hâlâ çalışıyor olduğunu okuduğunda çok şaşırılmıştı. Iowa Üniversitesi web sitesinden onun e-posta adresini bulup kendisine Alex'in fotoğraflarını gönderdi. Ertesi gün de telefonla aradı. Dr. Ponseti Alex'e kaç alçı yapıldığını sordu önce. Sekiz cevabını alınca "O halde alçılar doğru yapılmamış. Alex'in fotoğraflarına baktım. Onu tedavi edebilirim. Ama yirmi günlüğüne buraya gelmeniz gerekiyor" dedi. Karen bu arada Güney Afrika'daki meşhur ortopedi uzmanlarıyla da görüştü ama hepsi ameliyattan bahsediyorlardı. Sonuçta çocuklarını, Ponseti yönteminin yaratıcısı Dr. Ponseti'ye götürmeye karar verdiler. Karar vermelerinde çok önemli bir diğer faktör de internetten buldukları ve çocuklarında çarpık ayak problemi olan anne ve babaların kendi aralarında kurdukları internet grubunda okudukları ve onlarla yazışmalarında öğrendikleri oldu. Bu anne ve babalar dünyanın dört bir köşesinden yazıyorlardı ve Dr. Ponseti'den mucize yaratan doktor diye bahsediyorlardı.

Dr. Ponseti ile yaptıkları telefon görüşmesinden iki hafta sonra Steve, Karen ve Alex güneşli ve sıcak Güney Afrika'yı geride bırakıp 16 bin kilometrelik uçuştan sonra Iowa'nın dondurucu soğuşuna bir kış günü ulaştılar. Üniversitemizde bulunan ve gönüllülerin bağışlarıyla inşa edilmiş, hasta yakınlarına hizmet veren tesise vardılar. Ertesi sabah orto-

pedi kliniğindeydiler. Dr. Ponseti ile görüşmeyi beklerken duvarda asılı ve üzerinde bir şiir olan battaniye Karen'in gözüne çarptı. Battaniye ve şiir, çocukları Dr. Ponseti tarafından tedavi edilen ailelerin hediyesiydi. Tedavi edilen çocukların gülen yüzlerinin fotoğrafları da eklenmişti battaniyeye.

Dr. Ponseti'nin nezaketi ve gözlerinden okunan şefkati, Karen ve Steve'i hem rahatlatmış hem de çok mutlu etmişti. Her ikisi de çocuklarının Dr. Ponseti'nin ellerinden şifa bulacağına emindi. Daha ilk tedavide farkı görmüşlerdi. Dr. Ponseti'nin elleri Alex'in çarpık ayaklarına o kadar nazik dokunuyordu ki tedavi sırasında Alex'in uyuduğu bile oluyordu. Bütün bacağına kaplayan ilk alçı açıldığında gözle fark edilir bir düzelmeye karşılaştılar. Hatta düzelmeye Güney Afrika'da yapılan sekiz alçının sağladığından daha fazlaydı. Dr. Ponseti Karen ve Steve'e ağının doğru bir şekilde alçıya alınmasının çok önemli olduğunu söyledi ve tedavinin nasıl gerçekleştiğini bir maket üzerinde anlatarak gösterdi.

Tedavinin başlamasının üzerinden üç hafta geçmişti ve son alçının açılma zamanıydı. Karen o anı "yaşamım boyunca aldığım en güzel hediye paketini açmak gibiydi" diyerek hatırlıyor. Alex'in ayakları düzelmişti ve Dr. Ponseti bunu dört alçıyla gerçekleştirmişti. Dr. Ponseti nazik elleriyle bir mucize daha yaratmıştı. Karen ve Steve Alex'le evlerine dönerken Alex'in dört yaşına kadar giyeceği ve ayaklarının tekrar çarpıklaşmasını önleyecek özel ayakkabılarını da yanlarında götürüyorlardı.

Karen ve Steve her doktor ziyaretlerinde yöntemi Dr. Ponseti'den öğrenmek üzere diğer ülkelerden gelen doktorlarla karşılaştılar. Ponseti yöntemini hastalarından duyan veya internetten öğrenen onlarca doktor Iowa Üniversitesi'ne gelerek yöntemi bizzat Dr. Ponseti'den öğreniyorlardı. Bu doktorlar ülkelere döndüklerinde yöntemi hem uyguluyorlar hem de diğer doktorlara öğretiyorlar. ABD'nin hemen her eyaletinde ve Avrupada birçok ülkede Ponseti merkezleri açıldı. Ülkemizde de Ponseti yöntemi çarpık ayak tedavisinde uygulanıyor. Şu anda Ponseti yöntemi sayesinde dünyanın her yanında yürüyen ve koşan, normal bir yaşam süren binlerce çocuk var.

Karen, Steve ve Alex gibi binlerce insan için bir kahraman olan Dr. Ponseti, hastanedeki ofisinde çalışırken geçirdiği bir felç sonucu geçtiğimiz günlerde, 18 Ekim 2009 tarihinde yaşama veda etti. Kendini bilime adayan dünyanın her yanına şifa dağıtmayı başaran Dr. Ponseti öldüğünde 95 yaşındaydı. Geçtiğimiz Pazar günü onun hatırasını yaşatmak için dünyanın hemen her köşesinden gelen yüzlerce doktor, anne baba, Dr. Ponseti'nin iyileştirdiği çocuklar, Dr. Ponseti'nin arkadaşları, meslektaşları ve ailesi Iowa City'de bir araya geldi.

Not: Uluslararası Ponseti Birliği, Ponseti yönteminin tanıtımı ve yaygınlaşması ve çarpık ayaklı hastalar ve aileleriyle iletişimi sağlamak amacıyla www.ponseti.info adresli bir internet sitesi kurdu.

Ek Bilgi İçin Bakınız:
http://www.global-help.org/publications/books/help_cfponsetitürkish.pdf

<http://health.dir.groups.yahoo.com/group/pevturkiye/>
<http://www.pesekinovarus.org/>

Çarpık ayakla doğan Allison doğduğu ülke olan Çin'den Amerika Birleşik Devletleri'ne evlatlık olarak getirildiğinde üç buçuk yaşındaydı. Allison o güne kadar tedavi görmemişti. İleride ayaklarının kesilme olasılığı olduğunu söyleyen doktorlar dahi olmuştu. Dr. Ponseti Allison'ın ayaklarını 13 alçı ile düzeltti. Allison'ın en çok sevdiği aktivitelerden biri buz pateni yapmak.